

Prof. Jarosław Bartoszewicz (1945 – 2013)

Jarosław Bartoszewicz

Jarosław Bartoszewicz urodził się 22 lipca 1945 roku w Różance w Ziemi Nowogrodzkiej. Do szkół podstawowej i średniej uczęszczał w Legnicy. W latach 1964-69 studiował matematykę w Uniwersytecie Wrocławskim, po czym rozpoczął pracę w Instytucie Matematycznym Uniwersytetu Wrocławskiego i pozostał w zatrudnieniu w tej uczelni do końca życia. W 1973 roku obronił pracę doktorską *Estymacja wykładniczej niezawodności*, napisaną pod kierunkiem Bolesława Kopocińskiego. W 1987 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy *Odporna estymacja parametru skali*. Tytuł profesora nauk matematycznych nadał mu Prezydent RP Lech Kaczyński w dniu 17 września 2009 roku. Jarosław Bartoszewicz zmarł 24 lutego 2013 roku we Wrocławiu.

Na wybór drogi naukowej Jarosława Bartoszewicza wpływ mieli Bolesław Kopociński i Witold Klonecki, a także seminaria z zastosowań matematyki prowadzone przez Józefa Łukaszewicza. Prowadził badania naukowe z zakresu statystyki matematycznej i teorii niezawodności. Jest autorem 41 prac naukowych. Prace te mieszczą się w trzech grupach tematycznych. Są to: estymacja nieobciążona parametrów wykładniczej niezawodności, estymacja odporna parametru skali w modelach, których zakłócenia są generowane przez porządki stochastyczne oraz charakteryzacje, własności i zastosowania porządków stochastycznych i rozkładów prawdopodobieństwa w odpowiednich klasach.

Najmocniejsze wyniki uzyskał w badaniach obejmujących związki między klasami rozkładów prawdopodobieństwa czasu życia a porządkami stochastycznymi, w tym charakteryzacje porządków gwiazdowego i dyspersyjnego przy użyciu transformaty Laplace'a, zdefiniowanie i zbadanie nowych klas rozkładów czasu życia. Inne ciekawe rezultaty dotyczą tzw. rozkładów ważonych i problemu dziedziczenia klas rozkładów i porządków przez operację ważenia, a także testowania zgodności rozkładów prawdopodobieństwa przy alternatywach uporządkowanych względem porządku dyspersyjnego. W bibliografii do monografii *Stochastic Orders* (Springer Series in Statistics, 2007) M. Shaked i J. G. Shanthikumar wymieniają 16 jego prac i zamieszczają jego twierdzenia z ich oryginalnymi dowodami. Organizował krajowe konferencje statystyczne w Wiśle, był zapraszany na liczne konferencje zagraniczne (Francja, Indie, Turcja). Współredagował *Applicationes Mathematicae*, był członkiem Komisji Statystyki Matematycznej Komitetu Matematyki PAN. Za osiągnięcia naukowe otrzymał nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1974) oraz nagrodę Polskiego Towarzystwa Matematycznego im. Hugona Steinhausa (2000).

Przez wiele lat prowadził wykłady ze statystyki matematycznej i jej zastosowań. Jest autorem podręcznika *Wykłady ze statystyki matematycznej* (PWN, 1989, 1996), na którym wychowało się wielu statystyków. Ponad osiemdziesiąt osób napisało pod jego kierunkiem prace magisterskie. Wypromował pięciu doktorów. Był zwołanym turystą, znawcą Dolnego Śląska. Przywiązany do tradycyjnych wartości, miał wielkie poważanie wśród najbliższych.

W.S.